

**Christophori || Helvici || In Academia Giessena Quondam
Do-||ctoris & Professoris, Theologi, Philo-||sophi, Historici,
Chronologi, Philologi || laudatissimi, Libri || Didactici,||
Grammaticæ || ...**

Helwig, Christoph

Giessae, 1619

Semestre Secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70031)

SEMESTRE SE- CUNDUM.

I. IN INTERPRETATIONE.

Quotidiè quatuor folia absolvuntur; eodem modo qui in Primo semestri fuit. Est enim secunda auctoris pars duplo major priori.

II. IN APPLICATIONE EXCER- PTORUM.

Hic quoque idem observatur modus, qui in priore semestri, nisi quod omnia conjunguntur tamen Nomina quam Verba, statim in 1. mense, propter paucitatem, una cum Perfectis ac Supinis, Genere & Casuum anomaliis. Regulae Perfectis, & de Genere, semper aperto libro indicantur. Potest hic particula tertia hora assumi, si quarta non sufficiat.

III. IN APPLICATIONE CON- STRUCTIONIS.

In Secundo Mense (primus enim Excerpis in solidum tribuitur) prima solum pagina Syntaxeos, seu Construclio principalis, tractatur.

Modus talis est; Primo die, prima solum Regula proponitur, & exemplis plurimi ex auctore confirmatur, que singula ipse Preceptor junctim declinat, id quod magnopere conducit ad intelligendum regulæ sensum, v. g. dominus noster, domini nostri, domino nostro, &c.

Tum statim proponit exempla singulis discipulis ordine, ut eodem modo illa declinent. Sumit illa sparsim ex auctore, Substantivum ex hac, Adjectivum ex alia linea. Nam exempla immediata jam ab ipso Preceptore per totam lectionem tractata fuerunt.

Secundo die secundam Regulam, & ita deinceps singulis diebus unicam regulam tractat. (salvo ordine repetitionum diebus Mercurii & Saturni:) Vbi regulas primæ pagina absolverit, regreditur ad Exceptiones, easq; similiter, ut regulas, exemplis ex auctore confirmat & repetit. Dehinc opera danda, ut discipulus deducatur ad exercitium loquendi. Proponuntur itaque ei breves sententiola, ex vocabulis præsentis textus, ad regulas primæ pagina, quas ex tempore Latinè

tinè vertat, ductu regularum toties expositarum. Quæ Exercitia non nisi præsente & dirigente Præceptore suscipienda.

Deinde aggreditur Variationem marginalem. Docet, unam orationem saepe variis modis effiri posse, manente sensu eodem, prout ad marginem unus & alter modus variandi appositus est. Hic primum sumit ex autore exempla directa, in quibus scilicet ipse Præceptor variationem fabricet, & discipulo ostendat: ac discipuli similia exempla proponit, quæ ipsi quoque ad hunc modum varient. Postea monstrat etiam exempla variationis in autore, quæ ipsem ad ordinariam regulam reducit. Qua ratione & Regula Passivorum docetur, & simul ad rationem variandæ orationis discipulus deducitur.

In Tertio mense traditur Constructio Specialis Casuum, eodem ordine quo Constructio Principalis. Ac discipulo injunguntur vertenda ex tempore integræ sententia, desumpta e divisionis autoris vocibus, & ad præsentes regulas accommodata. Exceptiones reservantur, donec Regulae absolute fuerint. Et quidem illæ solùm Exceptiones attinguntur, quarum exempla in autore extant.

In Quarto mense, horâ tertiatâ materia Germanica ubiores discipulo proponuntur Latinè vertenda, quæ e vocibus autoris extracta sint, & ad regulas Syntaxeos progressas (non verò ad residuas) accommodata. In quarta hora cuiuslibet diei, Residuum Grammaticæ aggredieendum est: Quod nunc demum cum fructu doceri poterit, cùm præcedentia primaria Grammaticæ præcepta jampridem sufficienter tradita, inculcata & reperita sint. Et autem percurrendum à Præceptore sine operosa mora, eo potissimum fine, ut discipulus nōrit, si quid in Compendio desideretur, ubi id inquirere, & pleniū cognoscere posít.

In Quinto mense: Horâ tertiatâ vertere discipulus jubetur præsentem totam lectionem in lingua Germanicam, qua de causa præceptoris interpretatio intermittitur.

Horâ quartâ, Specialis Constructio particularum inflexibilium proponitur, & exemplis ex autore illustratur, si modo sint obvia. Sin minus (ut haud dubiè contingat in Conjunctionibus & Interjectionibus) Verba desumpta sunt ex autore, & ad exemplum in margine ascriptum, regule accommodanda. Discipulo quoque (ut supra factum) exempla alia eodem spectantia, construenda injunguntur. Interjectionum constructio sine detimento potest omitti, satis est, si semel atque iterum discipulus illam inspexerit.

Reliqua duæ vel tres Septimanae impenduntur versioni actoris reciproca, è lingua Germanica in Latinam, autore seposito, id quod in præsentia Præceptoris (ob præcavendam fraudem) fieri debet, iis horis quæ lectionibus aliâs tribuuntur. Prima tamen cujsque diei hora tribus potest repetitioni Perfectorum in Verbis & Generis in Nominibus.

Spatio igitur anni Latina lingua doceri & disci potest, ut discipulus & intelligere, & quantum satis est ad familiarem usum, loqui, ac scribere Latinè noverit, & ex Grammaticis fundamentis, de quovis sermone rectè judicare sciat. Licer enim non omnia vocabula & omnes loquendi formulas teneat, (quod non requiritur ad Lingua cognitionem simpliciter, sed solum ad ēēgacīū) tamen autores Latinos legere cum fructu, & quod adhuc deest, nullo negotio per adhibitum Lexicon supptere potest. Ex abundantia tamen profuerit, tenera atati, si ad complementum linguae, & ne pramaturre novis studiis distrahatur, adhuc integro Semestri in Lexici applicatione detineatur.

SEMESTRE TER- TIUM.

I. IN INTERPRETATIONE.

Interpretatione nunc deinceps non erit opus, nisi ad occasionem applicandi Lexici: Quare Autor quidem ab initio ad finem exponitur, sed non ea lectiōnū distributione ut antē, verū ita, ut simul Radices vocum in Lexico, unā cum Compositis & Derivatis, inter interpretandum p̄ēiūtrentur. Itaque due tantū interpretationes insituuntur, & semestre in duas partes distribuitur, ut duodecim septimanis totus autor absolvatur, atq; ita bis percurratur hoc semestri certio. Quamobrem unum tantum solūm quotidie absolvitur, Et prima diei hora, interpretationi statim applicatio Lexici subiungitur, ad singulas voces quae in textu occurrunt.

II. IN APPLICATIONE LEXICI.

Lexicon nequaquam ab initio usque ad finem percurritur. Nam hoc propter varietatem Derivationum & Compositionum valde tardius foret, si per solam seriem alphabeticam ordine deducendae essent. Sed sicut Poëta lectorē fallunt inversione seriei historica, Ita praeceptor discipulum inversione seriei alphabeticæ. Quare ille ordine radices tractat, quem series textus monstrat.

Hic in considerationem venit, An omnes omnino voces Lexici attingenda? etiam ea, quarum occasio ab autore non suppeditatur. Id verò nequaquam consultum est. Ratio, i. Quia nimia varietas & multitudo ingenium turbat & obtundit, (quae prcipua est) quia multa inusitata & rariissima in his vocabula, ratione derivationis in Lexico ponenda sunt, que fortè per totam vitam non occurruunt. Eadem igitur ratio, qua in Nomenclaturis, etiam hic militat: Sic igitur Lexicon applicandum fuerit.

In pri-